

ת"פ 16959/03/15 - מדינת ישראל נגד מרדכי חדד

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש אשקלון

ת"פ 16959-03-15 מדינת ישראל נ' חדד
תיק חיצוני: 66505/2015

בפני	כבוד השופטת נועה חקלאי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	מרדכי חדד

החלטה

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של גניבה בניגוד לסעיף 384 חוק העונשין התשל"ז 1977.

על פי עובדות כתב האישום המתלונן אשר סובל מנכות כללית העסיק את הנאשם במשך כשבועיים בתפקיד נהג. ביום 11.2.15 בעת שהנאשם והמתלונן שהו ברכבו של המתלונן, גנב הנאשם את הטלפון הסלולרי של המתלונן ויצא מהרכב.

הסדר הטיעון

2. ביום 25.5.16 הציגו הצדדים הסדר לפיו הנאשם יודע בכתב האישום ויורשע בו. הוסכם שיופנה לשירות המבחן על מנת שתיבחן שאלת ההרשעה.

תסקיר שירות המבחן

3. בתסקיר מיום 31.1.18 סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם בן 49 גרוש ומתגורר ביחידת דיור. עובד במפעל. בוגר 12 שנות לימוד. לא גויס לצה"ל עקב מחלת הסכרת. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נעדר גורמי תמיכה בחייו. באשר לעבירה, מצוין כי הועסק על ידי המתלונן בתמורה לסך של 200 ₪ בחודש. לדבריו באחד השבועות המתלונן נמנע מלשלם לו ואמר לו שהוא יכול לקחת את הטלפון כי אין לו כסף לשלם. הנאשם לקח את הטלפון. לאחר התערבות המשטרה הטלפון הוחזר למתלונן.

4. שירות המבחן התרשם כי הנאשם דל מבחינה קוגניטיבית ולא ברורה מידת יכולתו להבין מצבים חברתיים ולפרשם באופן המותאם והמצופה מבני גילו. שירות המבחן התרשם מרמה נמוכה של מודעות עצמית ויכולת מצומצמת לדאוג לצרכים האישיים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל יכולת תקינה בחלק ממישורי חיי ומנהל אורח חיים נורמטיבי. מבין ולוקח אחריות על מעשיו, ההליך המשפטי היווה גורם מרתיע. שירות המבחן סבור כי ניתן להסתפק בענישה הרתעתית בדמות התחייבות כספית. לאור מכלול נתוניו של הנאשם ועל מנת

שלא לפגוע בדימויו העצמי, המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם בדין.

ראיות לעונש

5. מטעם ההגנה העידה הגב' ציפי מכלוף. הגב' מכלוף סיפרה שהנאשם אדם בודד ללא משפחה, מתגורר אצלה 5 שנים. היא סידרה לו את העבודה של ליווי המתלונן. סיפרה שהתנהגות המתלונן כלפיו לא היתה נעימה, לדבריה פירש לא נכון את התנהגות המתלונן כלפיו, המתלונן לא שילם את שכרו והנאשם הבין כי הטלפון הוא תמורת השכר. הנאשם מיד הבין את טעותו והתנצל. הגב' מכלוף סייעה להשיב למתלונן את הטלפון שלו.

טיעוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה ציינה שהנאשם נעדר הרשעות קודמות ועתרה להשית על הנאשם מאסר מותנה קנס והתחייבות.

7. ב"כ הנאשם ציינה שאין מדובר בנאשם שהוא עבריין אלא בנאשם שחי חיים נורמטיביים, חולה סכרת (הוצגו מסמכים), הוריו ואחיו נפטרו ממחלת הסכרת. הנאשם מטופל בזריקות. למרות מחלתו עובד לפרנסתו. העבירה בוצעה בשל טעות ואינה מאפיינת את אורחות חייו. הנאשם הביע צער עמוק. הנאשם עובד במפעל תמורת שכר של 27 ₪ לשעה (הוצגו מסמכים) אמנם לא יגרם לו נזק קונקרטי כתוצאה מהרשעה אך יגרם לו נזק בדימוי העצמי. מדובר באדם ישר שעשה טעות.

8. הנאשם ציין שמצטער על מה שעשה ולא יחזור על מעשיו. עובד בעבודה מסודרת, מתחרט על מעשיו. ביקש שיסלחו לו.

דין

מתחם העונש ההולם

9. **הערך המוגן** הנפגע בעבירה של גניבה הוא הגנה על רכושו של אדם.

10. **מידת הפגיעה בערך המוגן** היא ברף הנמוך, בשים לב לאופי הגניבה ולכך שהרכוש הגנוב הוחזר.

11. **באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, נתתי דעתי לכך שלא היה תכנון מוקדם לביצוע העבירה ולא היה תחכום, הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה אינו רב. בפועל, הטלפון הגנוב הוחזר כך שבסופו של יום רכושו של המתלונן לא ניזוק. נתתי דעתי לסיבה שהביאה את הנאשם לבצע את העבירה, לדבריו על רקע ויכוח עם המתלונן ועל רקע העובדה שהמתלונן לא שילם לו את שכר עבודתו והבנתו כי הטלפון הוא במקום עמוד 2

התשלום. נתתי דעתי לדברים שהוצגו בפני לפיהם התנהגות המתלון כלפי הנאשם לא היתה נעימה. נתתי דעתי להתרשמות שירות המבחן כי הנאשם דל מבחינה קוגניטיבית ולא ברורה מידת יכולתו להבין ולפרש את הסיטואציה בה היה נתון. אין מדובר במקרה קלאסי של גניבה בו אדם גונב רכוש של אחר, בחשאי, מבלי שיבחינו בו, אלא באדם שבעיצומו של ויכוח גונב את הטלפון הסלולרי של מעסיקו, לנגד עיניו, ועוזב את המתלון לבדו ברכבו, המתלון כאמור בעל נכות כללית. נסיבות האירוע תומכות במידה רבה בהתרשמות שירות המבחן כי לא ברורה יכולתו של הנאשם להבין מצבים חברתיים ולפרשם באופן מותאם.

12. בחינת **מדיניות הענישה** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסרים מותנים ועד מספר חודשי מאסר:

- ת"פ (ת"א) 46710-06-15 **מדינת ישראל נ' אספה** (הורשע בגניבת פלאפון, נדון ל-7 חודשי מאסר כולל הפעלת 6 ח' מע"ת בחופף וענישה נלווית).
- ת"פ (ק"ג) 56570-05-14 **מדינת ישראל נ' מירונסקי** (הנאשם הורשע בגניבת אייפד. 6 ח' מאסר בפועל מתוכם 4.5 חודשים בחופף למאסר שמרצה ו-1.5 חודשים במצטבר וענישה נלווית)
- ת"פ (ת"א) 18987-06-15 **מדינת ישראל נ' סביטקין** (גניבת אופניים שהושבו לבעליהם. נדון ל-3 חודשי מאסר והופעל מאסר מותנה חב הפעלה של 3 חודשים במצטבר וענישה נלווית).
- ת"פ (ק"ג) 18592-07-15 **מדינת ישראל נ' וניצאי** (גניבת תיק בצוותא חדא ובו מזומן בסך 3600 ₪. הוטלו מע"ת וענישה נלווית).
- ת"פ (אילת) 38965-01-16 **מדינת ישראל נ' גסולקר** (הנאשם ניצל את העובדה שהמתלון נכנס לרחוץ בים וגנב מתיקו אשר הושאר על מיטת השיזוף את התכולה. נתפס במקום. מע"ת וענישה נלווית)
- ת"פ (אילת) 11146-04-16 **מדינת ישראל נ' סלאמה** (הנאשם גנב מחוץ הים תיק ובו 4 טלפונים סלולרים, 150 ₪ במזומן ובגדים. נדון למע"ת וענישה נלווית).

13. לאחר שבחנתי את כל האמור לעיל אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לארוע בנסיבותיו נע ממאסר מותנה ועד 5 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

ביטול ההרשעה

14. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדין.

בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שמש**, פסק בית המשפט העליון כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק במבחן מבלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון לפני החוק".

ככל שהעבירה חמורה יותר האפשרות להימנע מהרשעה פוחתת, בשל הצורך "להטביע חותם פליליות" שאם לא כן עלול לעבור מסר הפוך מן המתחייב, כאילו מדובר בעבירה שהיא "נסלחת" (ראו ע"פ 419/92 **מדינת ישראל נ' כהן**).

15. עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

בפרשת כתב ציין כב' השופט ש' לזין את שיקולי השיקום, המנחים בדרך כלל את שירות המבחן להמליץ על עונשים ללא הרשעה, ואלה הם:

"א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם; ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה; ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד; ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים; ה) הנסיבות שהנאשם יעבור עבירות נוספות; ו) האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית; ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם הוא נוטל אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה; ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. שיקולים אלה, בלי שיהיו ממצים, מקובלים עליי, כאחד הגורמים שיש להביאם בחשבון בהחלטה בדבר תוצאות ההרשעה".

בע"פ (מחוזי מרכז) 24457-03-15 **פבל גוטרמן נ' מדינת ישראל**, בית המשפט קבע כי מדובר במעין "**מקבילית כוחות**":

"ככל שמעשי העבירה חמורים יותר, כך אין להסתפק בפגיעה כללית ועתידית, אלא נדרשת פגיעה קונקרטית, ברורה ומוחשית יותר. ולהיפך - ככל שמעשי העבירה קלים יותר, כך ניתן להסתפק בפגיעה כללית יותר, לרבות תוך התחשבות בעובדה שמדובר בצעירים המצויים בראשית דרכם ושעתידם עוד לפניהם. כמובן שכל זאת בתנאי שמלכתחילה אכן מדובר בעבירה מהסוג ומהנסיבות שמצדיקות בחינת האפשרות לוותר על ההרשעה מבלי שהדבר יפגע באופן חמור באינטרס הציבורי".

16. **יישום המבחנים האמורים במקרה דנן, מעלה כי ניתן להורות על ביטול הרשעת הנאשם בדין.**

נסיבות ביצוע העבירות הן קלות, הרכוש הגנוב הוחזר כך שלא נגרם נזק רכוש, התרשמתי כי העבירה בוצעה בין היתר על רקע יכולת קוגניטיבית דלה של הנאשם וקושי של הנאשם להבין באופן מלא את המצב הדברים. הנאשם אדם נורמטיבי נעדר הרשעות קודמות, סובל ממחלת הסכרת, עובד לפרנסתו למרות מחלתו, מנהל אורח חיים נורמטיבי, מדובר במעידה חד פעמית. התרשמתי כי הנאשם הביע חרטה כנה ואמיתית. ההליך המשפטי היה מרתיע. חלפו למעלה משלוש שנים ממועד ביצוע העבירה.

אמנם לא הוצג בפני נזק קונקרטי שעלול להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו, אך שירות המבחן התרשם כי הרשעה עלולה לגרום לנזק בדימוי העצמו של הנאשם.

לאור מאפייניו האישיים של הנאשם, ועל רקע התרשמות שירות המבחן כי לנאשם קושי בהבנת מצבים ויכולת מצומצמת לדאוג לצרכיו האישיים, אני סבורה כי בנסיבותיו האישיות, פגיעה בדימוי העצמי עלולה לגרום לפגיעה בעוצמה בלתי נסבלת בנאשם, ביחס לתועלתה של הרשעתו לאינטרס הציבורי בנסיבות העבירה שבפני.

17. שירות המבחן אף הוא המליץ להימנע מהרשעת הנאשם.

18.לאור כל האמור, אני מאמצת את המלצת שירות המבחן ומורה על ביטול הכרעת הדין המרשיעה מיום 25.5.16.

ניתנה והודעה היום כ' אדר תשע"ח, 07/03/2018 במעמד הנוכחים.

נועה חקלאי, שופטת

הכרעת דין ללא הרשעה

על יסוד הודאת הנאשם אני קובעת כי ביצע עבירה של גניבה בניגוד לסעיף 384 לחוק העונשין התשל"ז 1977 אך נמנעת מהרשעתו.

ניתנה והודעה היום כ' אדר תשע"ח, 07/03/2018 במעמד הנוכחים.

נועה חקלאי, שופטת

גזר דין ללא הרשעה

לאור כל האמור, אני מחייבת את הנאשם לחתום על התחייבות כספית על סך 3000 ₪ להימנע מביצוע עבירה בה הודה וזאת לתקופה של שנה מהיום. ההתחייבות תחתם עוד היום אחרת הנאשם יאסר למשך 10 ימים.

ככל שיש מוצגים יושמדו.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום כ' אדר תשע"ח, 07/03/2018 במעמד הנוכחים.